

РЕШЕНИЕ

№ 11088

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 01.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5046** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТЕХНИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ- СОФИЯ, с адрес [населено място], [улица], представлявано от ректор проф. И. К. срещу Решение № 0413-1/24.04.2024г. на Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради противоречие с материалния закон и необоснованост. Твърди се, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, като се излагат аргументи в насока, че възложителят не е поставил изискване към техническото предложение за представяне на декларация за обстоятелствата по чл.47, ал.3 от ЗОП. Предвид на липса на изискване за такова деклариране, се сочи, че при определяне на критериите за подбор не е нарушена нормата на чл.47, ал.3 от ЗОП. Наведени са и съображение за липса на нарушение, доколкото разпоредбата на чл.63, ал.1, т.11 от ЗОП предвижда възможност да прилага системи или стандарти за опазване на околната среда, в тази връзка се твърди, че въвеждането на критерии за подбор за представяне на сертификат ISO 14001 или еквивалент- ще гарантира, че участника е внедрил системи за управление и опазване на околната среда по посочения стандарт. Соочи се, че поставеното изискване не е ограничило по никакъв начин участниците, тъй като са били подадени 7 оферти за участие и изискването за предоставяне на въпросния

сертификат е било изпълнено от всички. В заключение се прави искане за отмяна на решението на УО. Претендира юрисконсултско възнаграждение и разноски по делото. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, се представлява от юрк. М.. Изразява становище за законосъобразността на оспорения акт, по съображения изложени в писмения отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не се представлява.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, а от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001-1.001-0004-C01 „Университети за Наука, Информатика и Технологии в е-обществото“. От страна на Технически университет (ТУ) - София, в качеството му на възложител е проведена процедура по възлагане на обществена поръчка по чл. 18, ал. 1, т. 1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), с обект „доставка“, с УНП в РОП: 0193- 2020-0018, и предмет: Процедура № 01-05 Обзавеждане на специализирана научноизследователска инфраструктура в Хале 12 на учебен блок 7 на Технически университет - София за целите на Център за Върхови Постижения - УНИТе по Проект BG05M2OP001-1.001-0004“, завършила със сключен дог. № 3-183/16.12.2020г. с изпълнител „КОНТРАКС“ АД с ЕИК:[ЕИК] на обща стойност: 256 864,00 лв. без ДДС и съответно: 308 236,80 лв. с вкл. ДДС. Представено е искане за плащане № 17/13.12.2023г.

При проверка на възложената обществена поръчка е било констатирано нарушение на правилата за определяне на изпълнител по Глава четвърта на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), съставляващо нередност, посочена в писмо с изх. № 0413-1/29.01.2024г. на Ръководителя на УО на ОП НОИР - за започване на производство по определяне на финансова корекция, изпратено чрез модул „Кореспонденция“ в ИСУН 2020 с рег. №: BG05M2OP001 -1.001-0004-M472 на 29.01.2024г.

Било е установено, че Технически университет – София, като възложител на обществена поръчка, при подготовката на документацията и респективно при определянето на критериите за подбор, с действията си е нарушил чл. 59, ал. 2, изречение „второ“ от ЗОП във връзка с чл. 47, ал. 3 от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП. Органът е установил, че в конкретния случай, в процедурата с предмет „доставка“, възложителят е определил като критерий за подбор изискването - участниците да прилагат Система за опазване на околната среда, съответстваща на стандарт БДС EN ISO 14001 или еквивалентен включващ в обхвата си доставка и/или монтаж на мебели и/или обзавеждане. Това изискване е било поместено в документацията на обществената поръчка в частта „Критерии за подбор“ на стр. 16 и 17, в т. 25.3./л.97 и 98 от делото/. За да установи съответствието си с този критерий за подбор, всеки участник в процедурата следвало да предостави информация за сертификата в ЕЕДОП, Част IV „Критерии за подбор“, Раздел Г: „Схеми за

осигуряване на качеството и стандарти за екологично управление“, поле „Сертификати от ISO 14001 или еквивалент удостоверяващи системи или стандарти за екологично управление“, а преди сключване на договор за обществена поръчка, възложителят е изисквал от участника, определен за изпълнител, да представи копие на сертификат (с обхват, доставка и/или монтаж на мебели и/или обзавеждане). Възложителят е обявил, че ще приема и еквивалентни сертификати, в случай, че с тях участниците са в състояние да докажат, че предлаганите мерки са еквивалентни на изискваните.

При така установеното е прието, че поставянето на изискване за наличие на сертификат ISO 14001, при поръчка с обект „доставка“ и с предмет доставка и монтаж на мебели, нарушава принципа на свободната конкуренция по чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОП и не кореспондира с правото на възложителя да определя критериите за подбор и условията за изпълнение на поръчката, доколкото това право се реализира чрез дадената му от закона оперативна самостоятелност, която обаче е нормативно ограничена в рамките на чл. 59, ал. 2, чл. 47, ал. 3 и чл. 2 от ЗОП.

УП е приел, че съобразно гореизложените факти и обстоятелства са налице в кумулация и трите елемента на понятието „нередност“, установени в легалната му дефиниция съгласно чл. 2, параграф 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, които елементи са идентични с определението за нередност, съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, а именно: на чл.59, ал. 2, изречение „второ“ от ЗОП във връзка с чл. 47, ал. 3 от ЗОП, всичко във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП; произтичащо от действие на икономическия оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове - Технически университет (ТУ) - София в качеството му на възложител в разглежданата обществена поръчка и бенефициент по проекта, е използвал горесцитирания критерий за подбор, който не е дискриминационен на базата на необосновани национални, регионални или местни изисквания, но ограничава достъпа на кандидатите или участниците; което нарушение би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ, чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза - в конкретния случай Технически университет (ТУ) - София, в качеството на бенефициент по административния договор за предоставяне на БФП, с пакет отчетни документи № 17/13.12.2023г. в ИСУН 2020 е отчетел пред управляващия орган разходи по засегнатия договор с изпълнител, сключен в изпълнение на разглежданата обществена поръчка, като същите разходи не са верифицирани, платени и сертифицирани, т.е. нарушението е установено преди верифициране и плащане на разходи по засегнатия договор с изпълнител. С оглед посоченото нарушението би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

Това нарушение на основание чл. 3, ал. 1 и чл. 5, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на

Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата, обн., ДВ, бр. 27 от 2017г., поел. доп., ДВ, бр. 102 от 23.12.2022г.), Управляващият орган е квалифицирал установеното нарушение като нередност по т. 11 „Използване на критерии за подбор, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците“, и е предложил определяне на финансова корекция по т. 11, буква „в“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, а именно: „случаите, при които критериите за подбор на кандидатите/участниците не са свързани с предмета на поръчката“, като използване на критерии за подбор, които не са дискриминационни на базата на необосновани национални, регионални или местни изисквания, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците. За това нарушение е определена финансова корекция в размер на 25 % върху допустимите разходи по договора с изпълнителя „КОНТРАКС“ АД на обща стойност: 256 864,00 лв. без ДДС и съответно: 308 236,80 лв. с ДДС.

Срещу постановеното решение е подадена жалба, инициирала настоящето производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014– 2020г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014– 2020г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник". Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на закона към ДВ бр. 52 от 09.06.2020г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022г.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който изрично е предвидено в чл.73, ал.4 от ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/, че подлежи на обжалване пред съд. Административният акт е връчен на жалбоподателя на 24.04.2024г., чрез ИСУН /доказателства за връчването на акта са представени на л.65 от делото/, жалбата е депозирана на 07.05.2024г. чрез административния орган, в АССГ в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решение № № 0413-1/24.04.2024г. е издадено от компетентен орган в кръга на неговите законови правомощия. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и

изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. С трудов договор № РД-12-24 от 01.03.2022г. на министъра на образованието е назначил проф. Г. В. на длъжност изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Програма за образование“ /л.433 от делото/. Съгласно чл. 6, т. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция „Програма за образование“ изпълнителния директор е ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“. Предвид изложеното, съдът приема за безспорно установено, че атакуваният акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия.

Обжалваното решение на Ръководителя на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ е индивидуален административен акт. За да бъде един административен акт законосъобразен, следва да е мотивиран, да съдържа конкретни фактически и правни основания за издаването му. Освен конкретни, тези съображения трябва да бъдат и напълно относими към материалното право. Мотивите са задължителен реквизит на административния акт и съставляват изложение на направените от административния орган констатации по фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и изводите от тях правни изводи. В настоящия случай актът е незаконосъобразен поради: противоречие с материалния закон и неяснота и противоречие в мотивите на административния акт.

Видно от представеното решение УО е приел, че в процедурата с предмет „доставка“, възложителят е определил като критерий за подбор изискването - участниците да прилагат Система за опазване на околната среда, съответстваща на стандарт БДС EN ISO 14001 или еквивалентен включващ в обхвата си доставка и/или монтаж на мебели и/или обзавеждане, с което са нарушени нормите на чл. 59, ал. 2, изречение „второ“ от ЗОП във връзка с чл. 47, ал. 3 от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП. Същото е класифицирано като нередност по т.11, б. „в“ от Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/ - „случаите, при които критериите за подбор на кандидатите/участниците не са свързани с предмета на поръчката“, като използване на критерии за подбор, които не са дискриминационни на базата на необосновани национални, регионални или местни изисквания, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците. За това нарушение е определена финансова корекция в размер на 25 % върху допустимите разходи по договора с изпълнителя, съобразно т. 11, буква „в“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Безспорно по делото е установено, че изискването участниците в обществената поръчка да приложат Система за опазване на околната среда, съответстваща на стандарт БДС EN ISO 14001 или еквивалентен е било поместено в документацията на обществената поръчка в частта „Критерии за подбор“ на стр. 16 и 17, в т. 25.3. За да установи съответствието си с този критерий за подбор, всеки участник в процедурата следвало да предостави информация за сертификата в ЕЕДОП, Част IV „Критерии за подбор“, Раздел Г: „Схеми за осигуряване на качеството и стандарти за екологично управление“, поле „Сертификати от ISO 14001 или еквивалент удостоверяващи системи или стандарти за екологично управление“, а преди сключване на договор за обществена поръчка, възложителят е изискавал от участника, определен за изпълнител, да представи копие на въпросния сертификат или приравнен на него. Никъде обаче в

критериите за подбор и при подаване на офертите от участниците не е указано деклариране на обстоятелството, че офертите са изготвени при спазване на задълженията, свързани с опазване на околната среда, както е приел УО. Посочването на определени обстоятелства в документацията, не може да се приравни на изискване за деклариране на тези обстоятелства, тъй като декларацията е изявление в писмена форма, представляващо частен удостоверителен документ, като за изнасяне на неверни твърдения в него се носи наказателна отговорност- в предвидените от закона случаи. В случаят такава декларация не е изисквана от възложителят. Същевременно, разпоредбата на чл. 47, ал. 3 от ЗОП сочи, че: *Възложителят изисква от участниците да декларират, че офертите им са изготвени при спазване на задълженията, свързани с данъци и осигуровки, опазване на околната среда, **закрила на заетостта и условията на труд, които са в сила в страната или в държавата, където трябва да се извърши строителството или да се предоставят услугите, и които са приложими към строителството или към предоставяните услуги.*** Също така чл.39, ал.3, т.1, б „д“ от ППЗОП сочи, че: ***офертата включва: декларация, че при изготвяне на офертата са спазени задълженията, свързани с данъци и осигуровки, **опазване на околната среда, закрила на заетостта и условията на труд, когато е приложимо.***** УО от своя страна се е позовал именно на разпоредбата на чл. 47, ал. 3 от ЗОП, за да приеме наличието на нарушение по чл. 59, ал. 2, изречение „второ“ от ЗОП, т.е. обвързал е това нарушение с декларирането на обстоятелството, че офертите им са изготвени при спазване на задълженията, свързани с опазване на околната среда. Както беше посочено такива декларации не са били изисквани от възложителя на ОП. Ето защо, съответно заключението на УО, за нарушение на по чл. 59, ал. 2, изречение „второ“ вр. чл. 47, ал. 3 от ЗОП се явява в противоречие с материалния закон, тъй като при изготвянето на критериите за подбор и при подаване на офертите от участниците не е указано деклариране, че офертите са изготвени при спазване на задълженията, свързани с опазване на околната среда.

На следващо място, противоречието между изложените фактически констатации от УО, че се касае за незаконосъобразно въведени критерии за подбор на участниците /посочени именно като такива/, не свързани с предмета на ОП и въведената за тях правна квалификация по чл. 47, ал. 3 от ЗОП свързана с деклариране на обстоятелства, че офертите им са изготвени при спазване на задълженията, свързани опазване на околната среда - прави решението неясно и противоречиво мотивирано. Смесването на фактическите и правни основания не дава възможност да се разбере- дали и кое органът е приел за основание за налагане на финансовата корекция. Последното от една страна засяга правото на защита на санкционираното лице, а от друга пречатства съда да

осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност, тъй като в различните хипотези той би имал съвсем различен обхват.

Видно от изложеното, оспореният административен акт е постановен в нарушение на разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, при наличието на вътрешно противоречиви мотиви, което е пречка съдът да извърши проверка на фактически установеното. Наличието на конкретно посочени и последователни фактически основания е предпоставка- адресатът да упражни правото си на защита в пълен обем, а съдът да упражни контрол за законосъобразност върху оспорения акт. Неизлагането на мотиви, както и наличието на противоречиви мотиви в административния акт е съществен порок, който рефлектира върху неговата законосъобразност и има за правна последица неговата отмяна, защото лишава адресата на акта от ефективна защита срещу постановеното властническо волеизявление и препятства съдебния контрол за спазване на материалния закон. Този контрол обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени като мотиви в акта), доколкото същите се субсумират в правното основание за упражняване на предоставена от закона компетентност и респ. дали се следват разпоредените правни последици.

Предвид изложеното обжалваното решение следва да бъде отменено.

При този изход на делото съдът намира за основателно и своевременно направено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от жалбоподателя разноски в общ размер на 716,47 лева, представляващи внесена държавна такса в размер на 616,47 лв. и 100 лв. /юрисконсултско възнаграждение/.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 79-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 0413-1/24.04.2024г. на Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“

ОСЪЖДА Министерство на образованието и науката да заплати на ТЕХНИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ- СОФИЯ, с адрес [населено място], [улица] сумата от 716,47 лева /седемстотин и шестнадесет лева и четиридесет и седем стотинки/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от получаването му .